ततराप्।) व्योष्ठश्रकदश्रमी। यथा, त्रख-प्राकत्रखावेवर्तयो:।

प्रस्ताव अवनायाः।

"अपिक प्रकृष्णास्य वेष्णास्य वेष्णास्य स्वार्था प्रवृत्ता ।

स्वार्धा व्यार्थ प्रकृष्णास्य विषयसः।

या वाष्ण्य प्रसित्य प्राया प्रवार्ष्णि स्वार्थनाः।

या वेषणपु प्रसित्य प्राया प्रवार्ष्णि स्वार्थनाः।

या वेषणप्रया प्रदीमाणे प्रभेणस्य स्वत्यः।

या वेषणप्रया प्रदीमाणे प्रकृष्णा प्रवार्थनाः

या देषणप्रया प्रवृत्तास्य प्रवृत्तास्य प्रवृत्ताः।

या प्रवृत्ती प्रदूष्णये व्याप्त्रीपरम्। प्रवृत्ताः।

स्वार्थायः स्वार्थाः यो काणिप्ति स्वार्थनाः

स्वार्थायः स्वार्थाः यो काणिप्ति स्व वाण्यतीः

साववाः।

स्वार्थाः

स्वर्थाः

स्वार्थाः

स्वर्थाः

स्वर्थाः

स्वर्थाः

स्वर्थाः

स्वर्थाः

स्वर्थाः

स्वर्थाः

स्वर्याः

स्वर्थाः

स्वर्याः

स्वर्याः

स्वर्याः

स्वर्याः

स्वर्याः

स्वर्थाः

स्वर्याः

स्वर्या

'मुक्कपण्य रथमी प्येष्ठे मासि हिजीतम !। इरते रथ पापानि तसाहश्रष्टा स्मृता ॥' आज केवलर्श्रस्यां रश्लविधपापच्यः फलम्।

'श्वेष्ठमुक्तद्रभूम्यान्तु एक्तयोगेन जाञ्चवी। इरते दश्र पापानि तक्षाद्श्रप्टरोखते ॥' दश्रपापानीति दश्रजनकतानीति। विशेषबीय-माञ्च पराश्वरभाखे यसः।

'खेडे साथि धर्म पर्च रक्ष्या प्रश्नापाया ।'
रश्नव्याध्वा । जा रस्पापयरा छुता ।'
ख्व रृष्ण्यध्वातरुष्ट्रिपरपायव्यः क्ष्म ।
'पाप्त क्ष्मीब्द्र नानेको रिवातुं प्रकर्म गु
स्थानिक प्रकर्म ग्राम्य प्रकर्म गु
स्थानिक स्थानि

'खें साथि खितिसत्ति सक्क पत्ते दश्यां इस्ते ग्रीलाक्षिरगमदियं जाचुवी मळीलीलम्। पापान्यस्यां चरतिच तिथौ सा दभ्रे बाहरायाः पसर्वं दद्वादिष भात्रामां वाजिमेघायतस्य ॥ भौमवारच्छानचचयुत्तदभ्रस्यां मङ्गास्त्राना-हम्बिधपापच्यम्तत्वावाजिमेघायुतज्ञायुग्य-समपुख्यं पलम्। राजमार्त्तकं वाख्यीति:। 'बादसानासुपादानं श्विंसा चैवाविधानत:। परदारोपसेवा च कायिकं चिविधं स्त्रतम् ॥ पारुव्यमनत्त्रीय पेनुकाचापि सर्वपः। व्ययबद्वप्रवापच वाजुर्य खाचतुर्विधम् ॥ परद्रवेष्वभिधानं सनसानिष्टचिन्तनम्। वित्रधासिनिवेशस विविधं कसी सानसम ॥ इतानि दश पापानि प्रश्रमं यानु जाहृति !। झातस्य सम ते देवि । जबे विकापदी हवे ! ॥ विखापादार्धसम्भते गङ्गे ! जिपचगामिनि !। ध्यादवीतिविखाते पापं मे हर जाहवि ! ॥'

दशह

अत्र सक्ति प्रमवप्रकाग्येतानि सासाना-स्नानसन्तान्ते सजजनस्यादौ पाठ्यानि। स्नामन-कानासन्ते खिशिविध इति न्यायात् सन्तान्ते कसीसविपात इति न्यायात सन्त्रान्ते कसी-दीनि सन्निपातयेत इखापस्तस्वीयाच ॥ # ॥ चिंसापेयचारिमेरमाच कामधेशी देवलः। 'कायकोषां भनोदःखं वघं वा प्राणिनां पुन: । यः प्रवर्भयति हेशात सा विसेति समासतः ॥ यचार्यं बाख्येर्वधाः प्रमुक्ता समप्रचित्रः। श्रवानाचेव वसायंसमस्यो साचरत परा ॥ यद्यपि पर्ववचनसम्बादः पेत्रक्समृतं हथा-लापो निखरवचनसिति वाखायानि घट । परेषां देश जातिकुलविद्याशिकारूपरुत्तराचारपरिचह-दश्ररीरक्रमेजीविनां प्रत्यच्चरीयवचनं पर्वयम्। 'यसान्यत क्रीधसन्तापनाससंजननं वतः। पर्यं तच विज्ञेयं यचान्यच तथाविधम ॥ चचयात्रिति लगाचं चखालं याच्यगेति च । प्रशांसानिन्दनं देवात परवाझ विशिखते ॥'कन तेवामेव पर्ववचनानां परोचमहाहरसम्प-वाट: । क गुरुवपतिवस्थालसिचसकाप्री खर्थीपधातार्थ टोशोपास्थानं पेयनाम ॥ 🕸 ॥ जानतं हिविधं चासतामसंवादकेति ॥ अ ॥ 'देपाराष्ट्रपसङाच परार्थपरिकलपनात। नर्भेट्राययस्य भाषणं वर्षभाषणम् ॥ 🛊 ॥ गळाळामध्यसंज्ञानां वचनं निखरं विहः। यदन्यहा वची नीचं क्लीपुंसीर्मियनाश्रयम् ॥ 🕸 ॥ इत्वेवं यस विकल्पस्य दुरवाकास्य भाषमात् । इन्द्रंसच वा करसमधे प्रतिपदाते ॥ प्रशांखया निन्दनं प्रशांखानिन्दनम्। तथाए च चतुर्ज्ञिषयङ्घयोरविरोधः। समचलासमचल-भेदानादरेख पाख्यापवादयोरेक्यात निखरस्य प्रवान्तर्भावाच । असमहप्रलापवर्षभाष्ययोः पर्यायत्वात नार्थान्तरम। अभिध्यानसपत्तर-गार्थीमिति प्रेष:। वितये व्यवस्थान्ते वस्तुनि खाशिनिवेश: पुन: पुन: सङ्ख्य:।" इति तिचादितत्तम । अ । चपि च। "वय च्येष्ठ युक्त राम्भी दम्र इरा। तद्रक्तं "च्येष्ट मासि सिते पत्ते दश्रमी इस्तसंयता। चरते दश पापानि तसाहश्रहरा स्ट्रतित ॥ वाराष्ट्रिप। 'दश्रमी मुक्कपचे तु च्येष्ठे मावि कुचेश्चिति ॥ व्यवतीयां यत: खगांह सचें च सरिहरा ॥ हरते दश पापानि तसाहश्रहरा स्वतित श#॥ कान्दे त दश्योगा उक्ता:। यथा,---'श्वेष्ठे मासि सिते पचे दश्रम्यां बुधवस्त्रयोः।

यतीपात गरागन्दे कन्याचन्द्रे वधे रवी ॥

फलाधिक्यात । 4 :

दश्योगे नर: साला सर्वपाप: प्रसचते ॥'इति।

ज्या नुष्मीमयोः कल्पमेटेन खुवस्था । इयाच

यचैव योगवाङ्खां सेव याद्या। योगाधिकां

क्षेत्रे मलमासे सति तचेव दश्रहरा कार्या न तु यहे। 'ट्राचरास नोतकर्षभातक्षीप समादिस।'

दित ऐसादी स्वयम्ब्रोक्षः । • ।
तथा कार्यः ।
'यो काष्युत यरितं प्राय्य रद्यार्थ्यं तिमोरकम् ।
स्वर्षेत्र द्वार्थाः पारिः च महापातकोपसिः ।'
स्वर्षेत्र द्वार्थाः पारिः च महापातकोपसिः ।'
स्वर्षेत्र रह्यार्थायकं ।
'स्वर्षेत्र साथि विते पश्चे प्राय्य प्रत्यपरं तिचम् । रुप्पास्त्रीयिकं साथा सुन्यतं मन्यानतः । स्वर्षं वर्षात्र तियक्षित्र स्वर्षात्र स्वर्षेत्र स्वर्षं वर्षात्र तियक्षः ।
साद्यस्य प्रत्यक्षात्र स्वर्षात्र स्वर्य स्वर्षात्र स्वर्य स्वर्षात्र स्वर्षात्र स्वर्षात्र स्वर्षात्र स्वर्षात्र स्वर्षात्र स्वर्य स्वर्षात्र स्वरत्य स्वर्षात्र स्वर्षात्र स्वर्य स्वर्षात्र स्वरत्य स्वरत्य स्वर्यात्र स्वर्षात्र स्वर्यात्र स्वर्यात्र स्वर्यात्र स्वरत्य स्वर्यात्र स्वर्यात्र स्वर्यात्र स्वर्यात्र स्वर्यात्र स्वरत्य स्वर्य स्वर्य स्वर्यात्र स्वर्य स्वर्य स्वर्य स्वरत्य स्वर्य स्वर्य स्वर्य स्वर्य स्वर्य स्वरत्य स्वर्य स्वर्य स्वरत्य स्वरत्य स्वर्य स्वर्य स्वर्य स्वर्य स्वरत्य स्वर्य स्वरत्य स्वर्य स्वरत्य स्वर्य स्वरत्य स्वरत्य

'लिङं टग्राम्बमेघेग्रं तथा दग्राचरातिथी। ट्याजका जिते पापैक्यकात नाम संपाय: ॥ तथा अविकोत्तरकाशीखख्यी:। 'निश्वायां जागरं कला सस्पोष्य च भक्तित:। पत्येभेतीस नेवेदी: फलेस दप्रस्काया ॥ तथा दीपेच तासले: प्रचयेत अहयान्वित:। स्तात्वा अत्रवा त जास्यां दश्रसदी विधानत: । टप्रायस्तिक्रमांस तिलान स्पिय वे जरे। भक्तिपिकान गुडिपिकान द्वाच दभ्रसकाया । ततो महातटे रूखे हैका रूप्येंग वा तथा। ग्रज्ञायाः प्रतिमां कलः वत्त्रमाणसक्तिणीम । संस्थाप्य पुजयेहीयीं तदलामे खदापि या। जाय तजाण्यासचीत लिखेत पिरेन वे स्ति । यक्तमाखेन मन्त्रेख कुथात पूजां विशेषतः। नारायगं सहेपाच प्रचागं भास्तरं तथा। भगीर्यच वृपति हिसवन्तं नगेखर्म् । ग्रन्थपथादिभिः सन्यक यथाप्रक्ति प्रपूज्येत् ॥ रभ्रम्यान् तिलान् ददात् रभ्रविषेश्य एव च। दश्चम्यान् यवान् दद्यात् दश्चमञ्चामवीस्तया । ग्रस्थाः घोड्ग्र्यनानि । पलन्तु । सुष्टिमाचं पसं स्त्रतमिति महार्गेवे उत्तम्। 'मतस्यकच्छपमकः कमकर (दिजनेचरान्। कार्यिला यथाप्रक्ति सर्थेन रजतेन वा॥ तदलाभे पिएसयानभ्यचा जसमादिभि:। मकायां प्रश्चिपेटाच्यदीपांचीव प्रवाह्येत ॥ प्याती: पुजरेद गङ्गां मलीगानेन भित्तत: ।

ॐ नमः प्रिवाणे नारायको स्थापरा महारायको स्थापरा महारायको नमः ।

प्रति सम्बन्ध यो सम्बन्ध स्थाने नमः ।

प्रति सम्बन्ध यो सम्बन्ध सम्य सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्य सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्ध सम्बन्य